

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

4. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

26. LEDNA 2020

Z obsahu:

O Skutcích apoštolů
- „Mám mě chceš
přesvědčit, abych se stal
křesťanem!“

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 11. 12. 2019,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Brigita z Kildare
Libor Rösner
- strana 4 -

**Modlitební tažení
za český národ**
- strana 5 -

**Kněží mají mluvit jasně
o eutanazii a asistované
sebevraždě**
- strana 5 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (13)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

Cesta k Bohu (2)
Sv. František Saleský
- strana 8 -

Matka
Evženie Ravasio (3)
- strana 10 -

Foto © Filip Kotek

Bůh Otec, detail oltářní mozaiky Jana Köhlera v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

O Skutcích apoštolů - „Málem mě chceš přesvědčit, abych se stal křesťanem!“ (Sk 26,28)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 11. prosince 2019, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Ve čtení ze Skutků apoštolů se evangelium dále ubírá světem a svědectví svatého Pavla je stále více pečetěno utrpením, které s během času v Pavlově životě narůstá. Pavel není jenom horlivým šířitelem evangelia, neochvějným misionářem mezi pohany, uvádějším v život nové křesťanské obce, nýbrž také trpícím svědkem Vzkříšeného (srov. Sk 9,15-16).

Příjezdem apoštola do Jeruzaléma, popsaném v 21. kapitole Skutků, se proti němu rozpoutá zuřivá nenávisť. Předhazují mu: „Byl to pronásledovatel! Nevěřte mu!“ Jeruzalém byl vůči Pavlovi stejně nepřátelský jako k Ježíši. Když navštíví chrám, poznají ho, zmocní se jej a chtějí ho lynčovat. Je však zachráněn římskými vojáky *in extremis*. Je obžalován, že učí proti Zákonu a chrámu, a je uvězněn, čímž začíná jeho pouť jakožto vězně. Nejprve sta-

ne před veleradou, potom před římským místodržitelem v Cesareji a nakonec před králem Agrippou. Lukáš poukazuje na podobnost mezi Pavlem a Ježíšem. Oba byli svými protivníky nenáviděni, veřejně obžalováni a císařská moc uznala jejich nevinu. Pavel je tak přiřčen k utrpení svého Mistra, a jeho utrpení se stává živým evangeliem.

Pokračování na str. 13

Mám v sobě něco, co mě neustále znepokojuje? Pak je třeba hlouběji se zahledět do svého nitra a v modlitbě pod vedením Ducha Svatého velmi citlivě rozlišit, co v něm pochází od Boha a co od ducha zla. Asi většina z nás aspoň v základních rysech zná rozlišování duchů od svatého Ignáce z Loyoly. Ale nebyl jediným, kdo se tímto stěžejním problémem duchovního života člověka zabýval a o něm i teologicky pojednal. A tak se při naší snaze o správné rozlišení můžeme opřít kupříkladu také o svatého Františka Saleského, a to i prostřednictvím Světla. (str. 8-9)

Tento světec je vůbec pozoruhodným učencem Božím, právem mu byl přiřčen titul „Učitel Církve“. A proto jistě bude ku prospěchu více zaměřit svoji pozornost na jeho nauku. Možná si všimneme, že není až tak důležité toužit po mučednické koruně někde v misiích - i když ona je zárukou věčné spásy. Ačkoliv musíme být připraveni i na „krvavé“ svědectví víry, přece jen máme na prvním místě plnit své stavovské, každodenní povinnosti tam, kam nás Bůh v životě staví a kde chce, abychom mu především vydávali své svědectví života z víry. Nelze toužit po velkých věcech a zdánlivě malé věci opomíjet. Buďme si jisti, že vždy platí Ježíšova slova: „Kdo je věrný v maličkosti, je věrný rovněž ve velké věci, a kdo je nepoctivý v maličkosti, je nepoctivý rovněž ve velké věci.“ (Lk 16,10)

Editorial

Svatý František Saleský nás také navede na zcela přirozenou věc, a to, že Bůh na nás obvykle nepůsobí zázračně smyslově uchopitelným způsobem. On nás naopak vede ve své prozřetelnosti naprosto jednoduše a prostě - stačí jen málo, abychom jeho působení a vnuknutí poznali: mít oči své duše, svého srdce otevřené. Je to pro nás příliš těžké? Pro toho, kdo miluje Boha, by to mělo být to nejzákladnější, čím vyjádří svoji lásku k němu. A potom: velkou pomocí je vnitřní ztišení. A v něm se zahledět také na Ženu, jež svoji lásku k Bohu dovedla k dokonalosti, protože byla vždy plná Boží milosti - na Pannu Marii.

Rozjímáme-li pak nad Mariiným životem, i když Písmo svaté je ve zprávách o ní poměrně skoupé, nemůžeme si nevšimnout jejích ctností. (str. 6-7) Není většího vzoru hodného k následování. Konečně, skrze ni přišel na tento svět Mesiáš, Spasitel, Světlo národů. Tak budeme o Ježíši slyšet příští neděli, kdy budeme slavít Uvedení Páně do chrámu. I proto meditace nad Mariinými ctnostmi a životem Svaté rodiny v Nazaretě může být vhodnou duchovní přípravou na oslavu události, kdy je Boží Syn představen v chrámu jako ten, jenž bude světlem k osvícení pohanů a slávou izraelského lidu. A záro-

veň jako ten, jenž bude zdrojem velkých bolestí své milující Matky, protože dílo spásy, které musí vykonat, se neobejde bez pronásledování a utrpení.

Dokážeme-li takto ve svém nitru spojit onu radost nad Ježíšovým spásonosným dílem a zároveň nevýslovnou bolest nad křížem s tím spojeným, pak snadněji pochopíme, jak i v nábožensky různorodé společnosti můžeme hlásat Boží království. Třeba slovy matky Evženie Ravasio: „Existuje jen jeden Bůh, který miluje všechny, a on je Otcem nás všech, a proto ho máme milovat, uctívat ho a sloužit mu.“ (str. 10-12) A tento Bůh je ve třech Osobách, což pak spolu s Ježíšovým božstvím určuje podstatu katolické víry. I když nebudeme mluvit hned o náboženství, naše víra v Ježíše jasně vyjádřená skutky a pevným postojem v Ježíšově nauce bez výhrad a výmluv se může stát mnohem výraznějším svědectvím než krásná, leč prázdná slova, za nimiž nestojí naše opravdové „já“. A zde se opět dostáváme k tomu, o čem jsme již hovořili: není nezbytně nutné konat velkolepé věci, avšak naopak je potřeba věrně uvádět svoji víru ve skutek v každodenním plnění svých povinností před Bohem i před lidmi. A to ostatní nám pak bude z milosti Trojjediného Boha přidáno, včetně daru správného rozlišování Ducha Božího a ducha zla. Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám k tomu své pozebnání!

Daniel Dehner

Pán tě zve ke stolu svého slova, aby tě nejen povzbudil a obdařil novou nadějí, ale také aby ti ukázal, jak i ty sám se můžeš podílet na jejím šíření. Pros nejdříve Ducha Svatého, aby sklíčenost, i když někdy doléhá tak neodbytně, neučinila tvé srdce nepřístupným pro božské světlo.

Je to právě světlo ve tmě, které ti Pán přichází nabídnout. On ví, co to zname-

ná, když do země vstoupí nevěřící pohané, takže kolem zavládne temno a ty to pociťuješ jako jho, které tíží, jako prut na šíji a bodec otrokáře. I jeho domovinu v končinách Zabulon a Neftalí ponížil Hospodin přítomností pohanů, kteří se zde usadili, a přece právě zde si zvolil svůj příbytek ten, který je Světlo ze Světla. Hospodin ji opět povýší, neboť odtud vzejde velké světlo: zde začíná Mesiáš své blahodárné působení, které *dává jásot, zvyšuje radost*. Neklesej proto na duchu pro množství nevěřících, kteří se usadili ve tvém okolí. Dokud musíš snášet jejich přítomnost jako tíživé jho, obětuj to Pánu a setrvej v důvěře v jeho svaté záměry. Vždyť právě uprostřed nich chce Pán zahájit své velké žně.

Jan, který připravoval Mesiáší cestu, vyvolal svým nekompromisním vystupováním nelibost mocných. Ti volí obvyklou cestu: je přece pro ně docela snadné použít násilí, aby ho umlčeli. Ale slovo, které hlásal, nebylo jeho slovo. Sám Pán přebírá jeho štafetu a hlásá stejně jako Jan: *Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské*. Nehledej jiný způsob, jak se vyrovnat s nevěřícími. Činit pokání je zcela nezbytnou podmínkou k tomu, aby lid bydlicí v temnotách uviděl velké světlo. Sleduj proto pozorně tento počátek Ježíšova apoštolátu. Je zatím sám, ale ve svém srdci již chová jména těch, které si povolá, aby byli jeho a zůstávali s ním. Čím se vyznačují ti první, na které se obrátí? Poctivou a tvrdou každodenní prací. Bůh si bedlivě všimá toho, co často uniká lidské pozornosti: nenápadné, ale vytrvalé a trpělivé věrnosti i v tom nejobyčejnějším povolání. Řekl bys, že právě toto pokládá Pán za nejlepší kvalifikaci pro své apoštoly? Po čase ti Ježíš výslovně potvrdí jedno důležité kritéri-

um: *Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké.*⁽¹⁾

Šimon a Ondřej, Jakub a Jan jsou prosí rybaři. Žijí tu na břehu jezera a den po dni zápasí s živly o vezdejší chléb. Absolvovali jen jednu školu: školu života. Jejich kvalifikací je dlouholetá zkušenost potvrzená každodenní dřinou, která je jejich službou Bohu i lidem. I dnes se chystají k lovu.

Kolikrát už vrhli sítě do moře, kolikrát vyzněla jejich námaha naprázdno! Jaký bude lov dnes?

Právě v tuto dobu prochází kolem jezera Ježíš. Vypadá jako náhodný chodec, a přece s sebou přináší od věčnosti připravené nečekané pozvání, které může znamenat zásadní obrat v životě těchto galilejských rybařů. Jeho věčná moudrost usoudila, že pro své božské záměry potřebuje právě tyto muže. K tomu, aby je získal, stačí jeho jediná věta: *Pojďte za mnou, učiním z vás rybaře lidí*. Dobře si všimni, jak nenápadně a prostě může vypadat povolání do stavu důvěrných přátel božského Spasitele. Co všechno se však skrývá za touto Pánovou nabídkou! Co všechno závisí na tom, zda tito vyvolení božské pozvání přijmou, nebo ne. Bude se toto volání opakovat, jestliže je odmítnou?

Tito první povolání jako by na Ježíšovu nabídku odedávna čekali. *Ihned opustili sítě, loď i otce a šli za ním*. Opustili mnoho, nebo málo? Opustili všechno! Opouštějí celou svou přítomnou sociální jistotu a bez výhrad a bez otázek jdou vstříc nejisté budoucnosti. Jedinou jejich jistotou je bezmezná důvěra ve slovo Neznámého, o kterém ještě ani netuší, že má moc *odplatit stonásobně*⁽²⁾ za všechno, čeho se pro něho zřeknou. Kdo neuposlechne ihned a bezvýhradně, riskuje, že nebude patřit k Pánovým vyvoleným.

Ty dvě dvojice, na které se Pán obrací nejprostší výzvou *Pojďte za mnou*, jsou první z nekonečné řady povolání ke službě v budoucí Kristově církvi. Pokloň se Spasiteli a děkuj mu z celého srdce za tento počátek velikého daru posvátné služby těch, kteří se mu zcela odevzdávají. Pros vroucně za všechny, na které se Pán v budoucnu obrátí se svou výzvou, aby je zastihlo jeho pozvání podobně připravené

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 8,23b–9,3

V první době ponížil Hospodin zemi Zabulon a zemi Neftalí, v poslední době však oslaví Mořskou cestu, kraj za Jordánem, Galileu pohanů.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzbuzuje světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvěstuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

2. čtení – 1 Kor 1,10–13,17

Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista: Buďte všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky. Stejně usuzujte a stejně smýšlejte.

Lidé z Chloina domu mi totiž o vás oznámili, moji bratři, že se mezi sebou hádáte. Mluvím o tom, že každý z vás říká něco jiného: „Já držím s Pavlem!“, „já zase s Apollem!“, „a já s Petrem!“, „já s Kristem!“

Je Kristus rozdělen? Copak byl za vás ukřižován Pavel? Nebo jste byli ve jménu Pavlovy pokřtěni?

Neposlal mě totiž Kristus křtít, ale kázat radostnou zvěst, a to ne nějakou slovní

Dokončení na str. 7

jako tyto první kandidáty. Upevni se v přesvědčení, že se vyplatí mít srdce otevřené pro Ježíšovo volání: *Důvěřuj Pánu, buď silný. Pán je tvé světlo a tvá spása.*⁽³⁾

Vyprošuj také všem jeho povoláním dar opravdové jednoty, aby mezi nimi nebyly roztržky. Odkud se bere rozdělení, jestliže nás všechny povolal jeden Pán? Rozdělení začíná v rozděleném srdci, které spíše než Kristem se zabývá lidskou slovní moudrostí. Pak není divu, že jedni drží s tím a druzí s oním a pranic jim nezáleží na tom, že *Kristův kříž je zbaven působivosti*. Co pak s námi bude, když nemáme jiného znamení?⁽⁴⁾

Můj Pane, který *uzdravuješ každou nemoc, v jehož jménu jsme byli pokřtěni i povoláni*, uzdrav nás z choroby rozdělení.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 16,10; ⁽²⁾ srov. Mt 19,29; ⁽³⁾ srov. Ž 27,1,14;

⁽⁴⁾ srov. 1 Tim 2,5; Gal 6,14.

Svatá Brigita z Kildare

Pokud jde o irské svěťce, asi jen těžko bychom mezi nimi našli významnější. Však je také společně se sv. Patrikem a sv. Kolombánem patronkou této země. Velký opat a opisovač starých textů Marian Skot, žijící v 11. století, se tituloval jako Moelbrigte čili Sluha sv. Brigity. Byla jedinečným hymnem chvály zpívaným ke cti Boží, dodnes je na Zeleném ostrově její památka živá a lidé dodržují tradice s ní spjaté. Po 1500 letech...

Narodila se někdy mezi lety 452–453 ve Fughartu nedaleko Dundalku ve smíšeném manželství – její otec Dubtach byl pohan (díky tomu se tato svěťce též jmenovala Brigita, Brigid byla totiž jedna z keltských bohyň, jejímž byl Dubtach ctitelem), matka Brocca přijala za svého pána Ježíše Krista a na svědectví toho přijala i křest, a to z rukou samotného sv. Patrika. Původně snad byla otrokyní, kterou irští nájezdníci unesli do Irska patrně z Lusitánie (římská provincie na Pyrenejském poloostrově).

Brigita se odmala vyznačovala soucitným srdcem, ráda pomáhala těm, kteří pomoc potřebovali. Tak jednou podarovala otcovým mečem malomocného žebráka. Meč byl přitom velmi drahou záležitostí, nemohl si ho dovolit hned tak někdo. Samozřejmě že kvůli tomu byl potom oheň na střeše. Skutky bliženecké lásky však nepřestávala konat ani nadále, skutky diktované jejím srdcem hořícím pro Krista.

Když ji chtěl otec provdat, utekla se do Ardagh u biskupa Melovi, aby jí pomohl, ježto už delší čas v sobě živila touhu po životě v klášteře. Biskup dal dívce závoj – symbol zasvěceného života. Podle legendy prosila Brigita Boha, aby ji učinil ošklivou, aby její vzhled odradil všechny zájemce o její ruku – aspoň do věčných slibů. Byla prý vyslyšena, takže otcův konec nezbylo nic jiného než s jejím vstupem do kláštera souhlasit.

V roce 468 založila Brigita první klášter obývaný sedmi sestrami. Nebyl zdaleka posledním, jejího příkladu následovaly dívky ze všech koutů země. Po celém ostrově tak Brigita zakládala další a další konventy, vycházející všechny z augustiniánské řehole. Nejslavnějším byl dvojitý klášter (ženský i mužský) v Kildare (*Cill Dara* = Kostel u dubu, protože právě u vzrostlého dubu klášter nechala postavit), od něhož se odvozuje rozpozná-

vací přídomek svěťce. Znali ho všichni chudí, všichni žebráci i z nejdlehlých zákoutí Irska, a to pro nebývalou štedrost, jakou proslula jeho abatyše. Věhlas tohoto kláštera pronikl hluboko do vnitrozemí evropského kontinentu, stejně jako jméno jeho zakladatelky. Její život však nebyl jen „knihou zakládání“, ale i „knihou obrácení“. Podporovala slovem i skutkem misijní dílo žáků sv. Patrika, lépe řečeno, pokračovala v něm a byla na něm horlivou spolupracovnicí jeho žáků. Proslula též nemalou energií, zároveň však i tichostí a obdivuhodnou schopností usebrat se.

Činila tak až do své smrti, která nastala 1. února 532 v Kildare. Tam byla pochována v katedrále, z níž byly její ostatky (z obavy před zneuctěním loupeživými Dány) v roce 878 vyzvednuty, přeneseny do Downpatricku a tam uloženy vedle sv. Patrika a sv. Kolombána,

s nimiž tvoří trojlístek hlavních patronů Irska. Zajímavostí je, že toto místo znalo jen pár kněží a s jejich smrtí se povědomí o něm vytratilo. Až o tři století později byly ostatky objeveny biskupem sv. Malachiášem (viz *Světlo* 43/2017) a 9. června 1185 se souhlasem papeže Urbana III. přeneseny do downpatrické katedrály. Když pak v 16. století začal anglický král Jindřich VIII. svůj zhoubný odvrát od Říma čili katolické církve, nechal klášter, obnovený po zničení Dány, zrušit a Brigitiny ostatky vynést a rozmetat po okolí. (Za oběť řádění anglikánů padl i překrásně iluminovaný rukopis známý jako *Knih z Kildare*, jenž údajně předčil svou nádherou i proslulou *Knihu z Kellsu*.) Jen malá část ostatků svěťce se dochovala do dnešních dní, k účtě jsou vystaveny například v kamenném sarkofágu v Kildare či v kostele sv. Jana Křtitele v portugalském Lumiaru. V anglickém Messingu pak uchovávají fragment střevice, který údajně svěťce nosila.

Svaté Brigitě z Kildare byla zasvěcena řada kostelů na kontinentě zakládaných v rámci iroskotských misí, např. v Bura-burgu či farní kostel v Kolíně, sloučený později s klášteřem sv. Martina. Z toho lze vyvozovat, že pověsti svatosti se těšila brzy po svém skonu. S touto světící je spjat i starobylý irský hymnus ze 7. století, jenž je nejstarší irskou hagiografickou památkou. Dodnes splétají Irové na den Brigitina úmrtí vrbové křížky, jež umísťují na své domy a své spiže, aby tak byly chráněny. Je to památka na Brigitino počínání, kdy už jako malá dívčinka podobné křížky sama splétala, ale také na podobné křížky, které jakožto symbol usmíření dávala znesvářeným šlechticům, v jejichž smíru sehrála hlavní roli. V předvečer svátku svěťce pak velí starodávná tradice uklidit, přijímat hosty a nikdy nikomu z potřebných nic neodepřít – tak jak jednala vždy sv. Brigita, k jejíž cti jsou ozdobovány dveře domů stuhami, neboť svěťce se jich při svém putování Irskem dotýkala...

Svatá Brigita bývá zobrazována jako abatyše v bílém hábitu a s černým závojem na hlavě, v rukou má knihu s řeholními stanovami, svíci, nad hlavou jí hoří plamen (tj. plamen vědění) a vedle ní může stát kráva, protože krávy jako malá pásávala.

Modlitební tažení za český národ

V listopadu 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Matičního zpravodaje, aby-
chom se všichni spojili k modlitebnímu
tažení pod praporem sv. Václava, Praž-
ského Jezulátka a všech českých kandi-
dátů na svatořečení. Navrhli jsme spo-
lečný úmysl:

• *Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům svaté víry.* • *Za dary Ducha Svatého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v Církvi.* • *Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím.* • *Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění.* • *Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích.* • *Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech*

praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí. • *Za přijímání svátostí umírajícími a za duše v očistci.* • *Za naše rodiny a rody.* • *Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti.* • *Za všechny svázané a ztrocené duše.*

Na webových stránkách Matice cyrilometodějské s. r. o. www.maticecm.cz byl zveřejněn seznam lidí, kteří se po půlhodinách nepřetržitě budou modlit na tento úmysl. Během krátké doby se celý seznam zaplnil a více než 700 věřících se od té doby bez přestávky modlí na tento úmysl. Mnoho se jich modlí i mimo časový harmonogram, ve svých volných chvílích. Touto cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrvalost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou denní či noční dobu, kdy větší

na lidi už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti, posty, mše svaté, svatá přijímání, kající pobožnosti a večeřadla na tento úmysl.

Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše svatá ve čtvrtek 6. února 2020 v 17.30 hodin v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně.

Prosíme ty, kteří se modlili a již se z nějakých důvodů modlit nemohou, aby nám tuto změnu ohlásili. Na výše uvedených webových stránkách si můžete ověřit aktuální seznam modlitebníků. I přes stále projevy zla v naší zemi i na celém světě, přes mnoho bolestí a odpadů od Boha věříme, že Bůh slyší modlitby zbožných a pokorných srdcí. Vytrvejme tedy!

Redakce Světla

Kněží mají mluvit jasně o eutanazii a asistované sebevraždě

Kardinál Wilhelm Jacobus Eijk, arcibiskup holandského Utrechtu, vstoupil do debaty o eutanazii a asistované sebevraždě. Učinil tak (pro italskou agenturu *ACI Stampa*) jako bývalý lékař, který již v osmdesátých letech tomuto tématu věnoval svou doktorskou práci, a navíc je právě z Nizozemska, které povoluje tzv. „dobrou smrt“ jedním z nejliberálnějších zákonů na světě.

„Kněz musí člověku, který se rozhodl pro asistovanou sebevraždu nebo eutanazii, jasně říci, že se dopouští těžkého hříchu, protože tímto skutkem narušuje vrozenou hodnotu lidského života. Kněz se nesmí takové sebevraždy anebo eutanazie účastnit, protože kdyby tak učinil, naznačil by, že s něčím takovým nemá problémy, anebo dokonce že pro nauku církve jsou za některých okolností tyto úkony přípustné,“ zdůrazňuje utrechtský arcibiskup a poukazuje, že v obou případech tohoto ukončení života nesou lékaři i pacienti stejnou odpovědnost. Připouští sice, že asistovaná sebevražda může být pro lékaře méně psychicky náročná než eutanazie, ovšem jelikož poskytuje formální spolupráci k ukončení života, sdílí pacientův úmysl, což lze samo o sobě hodnotit jako vnitřně špatný úkon. Neexistuje tedy podstatný mravní rozdíl mezi těmito dvěma způ-

soby takzvané milosrdné smrti, podtrhuje kardinál Eijk.

Utrechtský arcibiskup se v rozhovoru pro italskou agenturu vyjadřuje rovněž k otázce církevního pohřbu člověka, který zvolil eutanazii nebo asistovanou sebevraždu. Zde, jak vysvětluje, je třeba rozlišovat dva případy. Naprosto nepřípustný je křesťanský pohřeb a předchozí svátost pomazání nemocných u pacienta, který vědomě plánuje sebevraždu a připravuje se na ni. Svátosti totiž lze přijmout, pokud je člověk dobře disponován, což není případ někoho, kdo se staví do rozporu s řádem stvoření. Příjemce svátostí vkládá svůj život do Božích rukou, zatímco člověk ukončující svůj život jej chce uchopit do vlastních otežů. Navíc by se kněz, který by udělil svátosti při plánované eutanazii a domluvil by s jejím protagonistou církevní pohřeb, dopustil veřejného pohoršení.

Polehčující okolností v těchto případech, doplňuje kardinál Eijk, je naopak deprese či jiná psychická nemoc, kdy je vnitřní svoboda člověka umenšena natolik, že se spáchání sebevraždy nepovažuje za smrtelný hřích. Kněz má tedy velice obezřetně zvážit, zda se skutečně jedná o takovou situaci snížené přičitatelnosti, a může se pak křesťansky rozloučit se zesnulým.

Asistovaná sebevražda a eutanazie jsou dnes bohužel klíčovými tématy, protože stále více států se je snaží začlenit do svého právního systému. Utrechtský arcibiskup proto vyzývá církev, aby hlásala řád stvoření zahrnující přirozený mravní zákon. „Bůh stvořil člověka jako svůj obraz, v těle a duši. Druhý vatikánský koncil nazývá člověka jednotou duše a těla. (*Gaudium et spes*, 14) Tělo je tedy cílem samo o sobě, nikoli pouhým prostředkem, a jako takovým jím nelze pohrdat. Není přípustné, abychom obětovali lidský život kvůli ukončení utrpení,“ vyzdvihuje nizozemský kardinál.

Pozitivní odpovědí je zde paliativní léčba, kterou církev opakovaně doporučovala. Kromě toho, soudí kardinál Eijk, je nutné na úrovni farností zakročit proti samotě, která dnes člověku hrozí v naší přeindividualizované sekulární společnosti. Pokud totiž člověk žije osamoceně a bez péče druhých, mnohem hůře snáší utrpení. Církev též hlásá křesťanskou spiritualitu žité víry, v níž se člověk může spojit ve svém utrpení s Kristem a nést ho spolu s ním, čímž nikdy není sám, uzavírá arcibiskup holandského Utrechtu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
19. 12. 2019

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (13)

49. OČIŠŤOVÁNÍ PANNY MARIE

Skutečnost očistění (srov. Lk 2,22-24).

Dnes se tento svátek Očišťování představuje v liturgickém kalendáři pod jménem „Uvedení Páně do chrámu“⁽¹⁾. V této pasáži je Ježíš vykoupen jako prvorozený, když je představen v chrámu, a současně je Panna Maria představena v obřadu očistění.

Zákon předepisoval, aby se matky v chrámu představily, aby se očistily od zákonné nečistoty – čtyřicet dní po narození, pokud bylo dítě chlapec, za osmdesát dní, pokud se narodila dívka.

Tato zákonná nečistota matce zabránila vstoupit na místa určená k uctívání a dotknout se posvátných předmětů. Pokorná a poslušná Maria se podrobila rituálu očistění a nabídla ve své chudobě dvě holoubata. I když se podřídila onomu zákonu, jednoho dne se její Syn osvobodil od těchto zbytečných zákonů postrádajících podmíněnost účinného působení Spasitele.

Mariiny ctnosti. Tato událost Mariina očistění je krásně zobrazena v pasáži, kde se zjevuje Matka Boží praktikující nejkrásnější křesťanské ctnosti:

- *Pokora.* Maria se podřizuje zákonu a pokořuje se do té míry, že nepřichází jako Matka Boží nebo jako Matka, která počala panensky, takže se nemusí očistit. Z čeho by se měla očistit blahoslavená Panna, která neměla dědičný hřích, ani se nikdy nedopustila sebemenšího hříchu osobního?

- *Poslušnost.* Ona, která by opravdu neměla podléhat zákonu o očistění, protože její Syn byl počat panensky, se však řídila veškerou poslušností a podřízeností.

- *Čistota.* Maria, i když není obřadně poskvrněna, neváhá se očistit. Na druhé straně my nejsme tak usilovní při očistění našeho svědomí, tak často poskvrněného hříchem a potřebujícího odpuštění a očistění...

- *Chudoba.* Bohaté ženy nabízely beránka na obřad očisty. Maria, pokorná služebnice Pána, se nebojí projevat na veřejnosti jako chudá, a proto představuje vlastní oběť chudých rodin spočívající v odevzdání holoubat.

Zeptejte se Marie na tyto ctnosti, které jsou tak krásné a zároveň tak nutné,

aby vás skutečně posvětily. Napodobujte ji. Rozjímejte o tom v největší intimitě svého srdce.

50. MEČ BOLESTI (SIMEONOVA VĚŠTBA)

„Simeon jim požehnal a jeho matce Marii řekl: »Hled! Toto dítě je určeno k pádu i povstání mnohých v Izraeli; má být znamením, jemuž se bude odpírat – a tvou vlastní duši probodne meč!« (Lk 2,34-35)

Jedna ze sedmi bolestí neboli mečů zabodnutých v srdci Panny Marie (dříve svátek sedmi bolestí Panny Marie, dnes zrušený⁽²⁾) je způsobena *Simeonovým proctvím*. V umění je Maria představována se srdcem proniknutým sedmi meči, které označují sedm velkých Mariiných bolestí.

Meč bolesti, kterým byla Maria probodnutá po celý svůj život. Mnohokrát říkáme v očekávání, že se vyhneme utrpení: „Neříkej mi o té nemoci, kterou má...“, „neříkej mi, co o něm řekli a že ho kritizovali...“ Chceme se vyhnout bolesti. V každém případě však její zdroj zůstává. Na druhé straně Marii je ohlášena bolest přímým, osobním proctvím, představeným ve tvrdém a zraňujícím vyjádření symbolikou *meče*, který se od té doby zasekl v srdci této mladé a citlivé Matky. Marii bylo oznámeno, že její Syn bude žít v nesnášenlivosti, v nepřijetí jeho poselství mnohými, v pronásledování a nakonec v utrpení jako *muž bolesti*.

Mariina bolest nezůstala pouze u *utrpení a křížové cesty*. Utrpení, o kterém bylo prohlášeno, že nastane v budoucnosti, se stane přítomným a bude neustálou bolestí, dokud se nedovrší. To se stalo Marii.

Proč byla bolest tak očekávaná? Proč se Marii tím, že obdržela toto prorocství, vzala radost z pokojného mateřství z jejího Syna? Bylo logické, že ten, kdo měl být *mužem bolesti*, trpícím a ukřižovaným Kristem, měl po boku trpící, milující a soucitnou Matku.

Podívejme se na Marii, která zároveň žije a znovu prožívá utrpení, jež později čeká na jejího Syna Ježíše. On je Syn Marie, následující ho při pronásledování a ukřižování. Požádejme Paní, abychom zvěděli, jak žít v pokoji ve společnos-

ti utrpení, zejména těch, která snášíme kvůli Ježíši.

51. MARIA A ÚTĚK DO EGYPTA

„Když odešli, hle, Josefovi se zjevuje ve snu Anděl Páně a říká mu: »Vstaň, vezmi dítě a jeho matku a uprchni do Egypta; a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.« Vstal, vzal v noci dítě a jeho matku a uchýlil se do Egypta; a zůstal tam až do Herodovy smrti.“ (Mt 2,13-15)

Když se Mudrci nevrátili, Herodes se vzteky rozlítit a dal zabít v Betlémě a jeho okolí všechny chlapce do dvou let. Je to osud všech násilníků a veškerého násilí. Herodes zranil nevinné lidi k smrti a nechal žít toho, koho ve skutečnosti chtěl najít. Opravdu dosáhl toho, že Ježíš, nejvyhledávanější a nejpronásledovanější dítě v historii, byl *putujícím společníkem* onoho obrovského davu dětských exulantů, kteří došli v náručí svých matek až do vyhnanství.

Cesta do Betléma byla nepohodlná, ale klidná. Na rozdíl od cesty do Egypta, která byla útekem a plná úleku. Útěk do Egypta nebyl tak rajský, jak nám ho představují malíři nebo apokryfní evangelia. Palmy ani ovocné stromy se nesklonily v cestě, aby jim daly svůj stín a ovoce, ani šelmy nepřišly klečet k jejich nohám, ani nespaly modly, když procházeli Egyptem.

Jít do vyhnanství znamenalo chodit mezi vyděšenými, kteří vždy hledali skryté silnice, museli se schovat během dne a jít ve tmě noci. Víme, jaké silnice a jaké dopravní prostředky tehdy byly. Nejvýš by je nesl pokorný osel. Kdyby šli přímo a se zkušeným průvodcem, zvládli by ujít svoji záchranou cestu přibližně za osm nebo deset dní. Vzhledem k odlišným jazykům, zvyklostem, denní výživě, zásobování vodou ... byla cesta těžkou a hroznou obětí. V Betlémě byly jesle. Na únikové cestě do Egypta naopak sloužila jako postel tvrdá země.

Pro Josefa a Marii byla tato země, její jazyk a zvyky tak podivné...!

Asi dva roky po svém pobytu v Egyptě se Maria s Dítětem a s manželem Josefem

vrátili do Nazareta, poté, co už Herodes zemřel, jak jim dal vědět anděl. Žádná rodina nežila s takovou pevností a důvěrou v prozřetelnost událostí onoho strašného vyhnanství, nemohla žít stejně jako mnoho jiných rodin v historii.

Obdivujme poslušnost, vytrvalost, trpělivost, důvěru v Prozřetelnost..., kterou nám Maria a Josef dali v tomto zvláštním vyhnanství svým dokonalým příkladem.

52. SVATÁ MARIA NAZARETSKÁ

Nazaret včera a dnes. Některé náboženské instituce a také některé jednotlivé kostely přišly s liturgickým uctíváním Ježíšovy Matky s titulem Svatá Maria Nazaretská. Tímto titulem se připomíná nezbytná role Marie žijící v Nazaretu a vykonávající mateřský úkol, který měla vůči Ježíši, Spasiteli světa. Nazaret je dnes velké město s více než padesáti tisíci obyvatel. V Mariině době jich měl přibližně tři sta. V této tehdy malé vesnici se nacházela kašna (nyní nazývaná „Mariina kašna“). Byla jediná ve vesnici. K ní šla mnohokrát Panna se svým džbánem. Nazaret byl blízko Seforisu, řemeslnického města. Je možné, že do tohoto města svatý Josef a samotný Ježíš chodili pracovat jako řemeslníci, pro svou každodenní mzdu... V Nazaretu můžeme vidět nádhernou a velkou baziliku Zvěstování postavenou v době papeže Pavla VI. Můžeme také vidět *Domov Svaté rodiny*. Je to dům velmi chudý, vytesaný na svahu do skály. Vše na něm je prosté a strohé: nějaké lavičky, spací rohože, místo pro dílnu a nejjzákladnější věci, které tvoří vybavení domova. Víme toho jen málo z dějin Svaté rodiny. Nazaret vyvolává hluboké ticho, přerušené pouze Ježíšovým odchodem do jeruzalémského chrámu ve věku dvanácti let. Pokud jde o ostatní, jedná se o vesnici absolutně ignorovanou a opovrhovanou biblickými spisy až do té míry, že bylo možné říct: „Což může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ (Jan 1,46)

V Nazaretu se přihodilo všechno. V domově Nazareta se nestalo nic zvlášť zajímavého. Byl to skrytý život, zdánlivě bezcenný. Ale stalo se tam všechno:

• Ježíš byl Mistrem Slova veřejného života, ale v Nazaretu je *vzorem* života.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

moudrostí, aby Kristův kříž nebyl zbařen působivostí.

Evangelium - Mt 4,12-23

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan Křtítel uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše:

„Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.“

Od té doby začal Ježíš hlásat: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“

Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali síť a následovali ho.

A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry, Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. A povolal je. Oni hned nechali loď i otce a následovali ho.

Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu.

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové pořádá:

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. FRANTIŠKEM LÍZNOU SJ

Termín: 30. 3. - 2. 4. 2020 • Místo: Penzion Marianum, Janské Lázně

MIMOŘÁDNÝ ZÁJEZD „POUTNÍ MÍSTA A KRÁSY ALP A POBYT U JEZERA LAGO DI GARDA“ S BISKUPEM JOSEFEM KAJNEKEM

Termín: 6. 6. - 13. 6. 2020.

Co vše s námi navštívíte? Rodiště papeže Benedikta XVI. Markt am Inn, významné bavorské poutní místo Altötting, malebné jezero Lago di Molveno, historické a koncilní město Trident, poutní místo „míru“ Rovereto, pobyt u největšího italského jezera, nádherného Lago di Garda, překrásná jezera Lago di Maggiore a Lago di Como, rodiště papeže sv. Jana XXIII., úchvatné město Milán, mystické mariánské poutní místo Montichiari.

Odjezdy z Brna, Svitav, Litomyšle, Vysokého Mýta, Hradce Králové a Prahy. Pouze jeden noční přejezd (zpět)! Zájezd je již z poloviny obsazen.

Přihlašování na obě akce již probíhá.

Přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové

• telefony: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 360 • e-mail: dcs@bihk.cz

• webové stránky: www.dcskhk.cz, www.simeon.cz.

• Všichni svatí šli do Nazareta, aby se naučili žít jako křesťané.

• Nazaret vyjadřuje a shrnuje nejvyšší Ježíšovy a Mariiny dokonalosti.

Apokryfní evangelia chtěla naplnit toto „ticho“ láskou a fantazií. Tak nám říkají, jak Ježíš s jinými dětmi vytvořil hliněné ptáky, a pak On svou božskou mocí v nich vzbudil život, aby mohli létat.

Preface ke mši Svaté Marie Nazaretské je syntézou toho, co byl skrytý život Panny. Říká: „Tehdy to byl jasný příklad života... a učednice Syna... Ona Tě spolu se spravedlivým Josefem tiše uctívala a oslavila Tě svojí prací.“

Pokud se opravdu chcete posvětit, musíte vstoupit do ticha Nazareta, obrovského nazaretského bohatství.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: Cien rostros de María para la contemplación.

San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Nebo také „Představení Pána v chrámu“ - slaví se 2. února. [pozn. red.]

(2) Dnes 15. září slavíme památku Panny Marie Bolestné. [pozn. red.]

Cesta k Bohu (2)

Zbožnost

Říkáš: „Mám v sobě něco, co mě stále znepokojuje.“ – Podívej se, ptáček, který je ještě připoután ke hnízdu, pocituje svá pouta teprve tehdy, když se chce pozvednout k letu. Také tobě ještě nenarostla křídla duše a tvoje neschopnost staví tvému snažení hranice. Netrap se tím, nesnaž se bouřlivě o let, ale vyčekej trpělivě, až tě křídla tvé duše budou moci vynést do výše!

Již vidíš krásu svatého poznání a cítíš rozkoš svatých rozhodnutí a již věříš, že to všechno je na dosah ruky. Z blízkosti svatosti a dobra se zapálí tvoje duše touhou a tato touha tě žene prudce k letu do výšky. Nadarmo! Protože Pán tě ještě k tomu neurčil a ještě tě neunesou křídla tvé duše.

Jistě, tvoje duše má stále toužit po nejvyšším, ale umírněně, v klidu a s trpělivostí. Dosud vidíš člověka, v jehož náboženském životě jsou nálady, které ho pozvedají k Bohu. Ale svoje tělo neovládá. Nemá své myšlenky a svoje sklony ve své moci a jeho oko nezáří dobrem, čistotou, pokorou a především svatou láskou. Jedním slovem, nemá svoji duši zaměřenou jenom k Bohu.

Věř mi, nálady takového člověka nejen jsou samy o sobě nepravdivé, ale jsou pro něho velkým nebezpečím. Vyvolávají sice obdiv, ale chybí jim dech čistoty a svatosti. Řekni mi, jaké hodnoty z toho mohou vyrůst člověku, když jeho duše je občas zanícená pro Boha, když ve svém všedním životě podléhá sklonům, které pocházejí z hlubiny? Prerůstá sama sebe ve zbožných náladách a v praktickém životě poklesnout pod sebe – to by bylo zřejmě znamením, že takové nálady nepocházejí od Boha.

Existují lidé, kteří se šírají věčnou touhou po hvězdných výšinách dokonalosti. Jak poštil! Můžeš sice svá přání poslat do výše, ale nikdy nesmíš jednat tak, jako bys musel skutečně dosáhnout tohoto nejvyššího stupně mravní dokonalosti – ty nesmíš chtít toho dosáhnout v zápalu v jednom dni. Tak bouřlivá touha by ti přinesla jenom nepotřebné utrpení. Jestliže chceš jít po správné cestě, jdi krok za krokem a den za dnem, ale nestravuj se už na začátku touhou po konci!

Tu si dělají mnozí lidé velké plány, jako by chtěli prokázat Pánu zvláštní služby znamenitými, nápadnými činy a mimořádným utrpením. Ale to jsou služby a utrpení, kterým ještě chybí hodina příležitosti a možná nikdy nepřijde. A přitom si myslí takové duše, kdovíjak velkou lásku mají. Ale velice se klamou. Vidiš to z toho, že si současně kladou na sebe velké vysněné kříže a menší, každodenní se stejně velkou

nechutí obcházejí. Je to vážné slovo, co ti teď řeknu – ale vryj si je hluboko do duše: Často požadujeme, abychom byli anděly, a zapomínáme přitom být dobrými lidmi.

Na naší cestě nejsou vždycky velká díla. Ale každou hodinu se naskýtají příležitosti, abychom konali drobné činy, konali je velmi dobře, to znamená s velkou láskou: snášenlivost vůči náladám druhých, mírnost a trpělivost vůči netaktosti a nepřijemným návykům lidí, toliké překonávání našich vlastních nálad a sklonů, ovládnutí rozladěnosti a antipatii, srdečné a pokorné uznání svých chyb, vytrvalá snaha donutit se ke klidu, nechat si líbit pokoreň, přijímat pokorně a přátelsky pokárání a ponížování – to všechno je pro nás daleko prospěšnější, než si myslíme.

Když tyto malé příležitosti využiješ s láskou, získáš si Boží Srdce. Tyto denní malé skutky lásky, ty rýmy, bolesti hlavy, bolesti zubů, ta nepřátelství a pokořování, podivná nálada tvého muže, tvé ženy,

rozbitá sklenice, ztracená rukavice, malé nepohodlí, dřívější uložení se do postele a brzké vstávání, když máš jít do kostela – všechny tyto malé obtíže přijmout, to se Bohu velmi líbí.

Jak velká je poštilost těch, kdo touží po mučednické koruně v Indii, ale vůbec nejsou schopni plnit své stavovské povinnosti! Chtít osobní zázrak v oblasti víry – když jejich všední povinnosti nejsou vykonány, je horší, než kdyby byli nevěřící.

Mladí psi opouštějí stopu a mění směr, kdykoliv se jim něco připele do cesty, ale chytří staří ji nikdy neopustí, nýbrž sledují stopu, kterou jednou zvěřili. Tak má každý, kdo jednou poznal Boží vůli ve svém povolání, v něm dobře a s láskou vytrvat a v něm se posvětit v řádu a s úsilím, které vyžaduje posvěcení duše.

Ještě jsem nikdy neslyšel o přáních, která by se snadněji dala poznat jako pokušení, než když se někdo domnívá, že bude-li odpírat společenství s lidmi, že tím může lépe sloužit Bohu. Jaký je to sebeklam! Zvláštní klamná představa je pry božským vnuknutím!

Tu chce jít někdo do samoty. Ústraní je dobré, když nás skutečně Bůh táhne, jinak je škodlivé a zlé. Lidé se často domnívají, že poskytují méně příležitosti ke hříchu, ale člověk bere sám sebe všude a jeho bída ho následuje jako stín. Jinak existuje mnoho dobra, které se nedá konat v osamělosti. Jak se máte cvičit v trpělivosti, když vám nikdo neodporuje? Nebo v pokore, když nemáte nikoho vedle sebe nebo nad sebou? Nebo v přátelství, když neodpíráte nepřátelským vlivům?

Chci ti něco říci o božském vnuknutí a o jeho rozlišování. Já rozumím pod „vnuknutím“ nebeské osvětlení, které přináší do našeho srdce určité teplé světlo, ukazuje nám dobro a podněcuje k němu, abychom je uskutečnili. Když Bůh stvořil člověka, vdechl mu dech života, a tak dostal člověk duši, princip života, pohybu a činnosti. Stejný Bůh vdechuje také nám nadpřirozený život, „Duch dávající život“, jak praví Apoštol, který zde působí, že my kromě přirozeného žijeme božský život, z něho se pohybujeme, cítíme, jednáme. Bůh působí na nás a v nás. Přitahuje nás k sobě nikoliv vnějšími svazky jako zvířata, ale jemným vábením a vnitřním oslovením. Podněcuje nás tím, že nás poučuje. Ale nevykonává na nás nátlak. Augustin

říká: „Ukažte dětem ořechy a přitáhněte je láskou k sobě. Budou přitaheny svazky srdce, nikoliv těla. Hle, jak nás věčný Otec přitahuje!“ Nalévá do našich srdcí nebeskou útěchu a duchovní radost jako svatý pokrm, abychom následovali sladkost jeho učení a zakusili ji.

Ale dej pozor, co teď řeknu: existují duše, které – jak říkají – se chtějí nechat vést jenom Božími vnuknutími, a zdá se jim, že všechny jejich nápady jsou oslovenými Boha, který je řídí při všem, co dělájí. Velmi se mýlí.

Bůh na nás nepůsobí zázračně smyslově uchopitelným způsobem. Nesesílá anděla z nebe, aby ti zjevil svoji vůli. Ještě méně jsou k tomu potřebná soukromá zjevení. On nás vede, kromě zcela mimořádných případů, obvyklým průběhem své prozřetelnosti. Dříve než se necháš vést něčím, co považuješ za nadpřirozené vnuknutí, máš se poradit se zkušeným duchovním vůdcem, abys předešel zklamání.

Nejlepším znamením, že nás vede Duch Boží, je mír a pokoj v srdci, bez vytržení a bouřlivých pocitů. Protože Boží Duch je sice mocný, ale mírné a klidné povahy. Duch zla je však neklidný, prudký, bouřlivý. Lidí, kteří podléhají tomuto klamu, poznáš podle toho, že jsou netrpěliví, svévolní, pyšní, lstiví, bouřliví a pod záminkou horlivosti všechno mění, převracejí, vylepšují, obnovují. Není nikoho, koho by nekritizovali, nic, co by nepoháněli. Jsou lidé, kteří pod krásným heslem „horlivost pro Boží čest“ si povolují otěže svoji sebelásky.

Nejlepšími a nejjistějšími znamenímí dobrého vnuknutí jsou: vytrvalost, pokoj, pokorná poslušnost.

To je brána, která otevírá smysl pro vysoké, podivuhodné věci! Největšími zázraky pro nás lidi, když je naše duše naplněna Bohem, jsou: pokora, dobrotá, sebezápor, obětavost, život pro ostatní lidi.

Existují určité ctnosti, kterých si lidé obecně velmi váží a dávají jim přednost před ostatními, protože se nám více ve mlouvají, jsou ve svých vnějších projevech nápadnější a takřikajíc hmatatelnější. Tak například platí více vnější skutek lásky než skutek duchovní. Posty, bičování a vůbec vnější pokání platí u lidí více než mírnost, povolnost nebo skromnost a podobná umrtvování srdce. A přece mají daleko vyšší hodnotu.

Zamiluj si nenápadné ctnosti! Nepochybuj o tom, že světlo z nebe svítí na tuto cestu a povede tě na pohoří svatosti. Možná jsou krásnější cesty, než je tato, po které jdeš – ale nejsou pro tebe. Co tě bude chtít svést z tvé cesty, to považuj za pokušení, které je o to nebezpečnější, oč více tě vábí. Nic není v očích Božích tak vzácné, jako trpělivost a odevzdaná vytrvalost, a ta nejméně nápadná ctnost dělá

---

*Je to vážné slovo,
co ti teď řeknu – ale vryj si je
hluboko do duše: často požadujeme,
abychom byli anděly, a zapomínáme
přítom být dobrými lidmi.*

---

ty, kteří v ní až do konce vydrží dokonalejšími než ty, kteří začínají se zářivými znamenímí ctností, ale nejsou vytrvalí.

Jak se mnozí trápí, aby pronikli do tajemství Boží lásky, a nevědí, že nespočívá v ničem jiném, než ve vykonávání jeho svaté vůle.

Je velkým omylem, když si mnozí myslí, že služba Bohu, kterou vykonáváme bez zvláštní chuti, bez dojetí, ba s chladným srdcem, je božskému majestátu méně příjemná.

Spíše opak je pravdou. S naším jedním je to tak jako s růžemi, které sice vypadají půvabněji, když jsou čerstvé, ale usušené vydávají ještě silnější a líbeznější vůni.

Zbožnost také nespočívá ve sladkých pocitech a útěchách, ne v onom sladkém dojetí srdce, které nám vyvolává slzy a vzlykání a zajišťuje nám při modlení určité příjemné uspokojení. Pravá a ryzí zbožnost spočívá ve vytrvalé a rozhodné, snaživé a činorodé vůli konat všechno to, v čem má Bůh zalíbení. Nermuť se tedy, když tvoje pocity nejsou tak silné, jak by sis přál! Co po nás Pán požaduje, je především dobrá vůle. Jsme ubohá stvoření a naše bytost nese pečeť mdloby. Ale Bůh ve své nekonečné dobrotě od nás nežadá nic velikého, nýbrž spokojí se s připraveností našeho srdce.

Proto může být tvá duše klidná a může si říci: Jak mnoho cest vede k nebi! Blažení jsou lidé, kteří po nich krácejí! Moje cesta je tato jediná a já po ní chci jít ve svatém pokoji, v prostotě a pokoře.

Věř mi, že tato vědomá cílevědomost dobré vůle je nejlepším prostředkem ke svatosti. Měj rád a chval všechno, co je dobré a krásné, ale obsáhni jen to jedno, co Boží Prozřetelnost určila právě pro tebe!

Následuj s prostým srdcem tu cestu, kterou nás Bůh vede! Různost cest neza kládá žádný rozdíl mezi námi. Putujeme všichni ke stejnému cíli. Blažení jsou ti, kteří celým srdcem krácejí podle vůle Boží!

Nemáš být jenom sám nábožným a milovat zbožnost, ale máš se snažit také o to, aby i jiní toto považovali za láskyhodné a příjemné.

Tvoje zbožnost nesmí být pro nikoho přítěží. Podvol se z lásky k bližnímu ve všem, co není hříchem! Nevěnuj Církvi a konání zvláštních skutků lásky více času, než můžeš dobře konat, aby netrpěla domácnost nebo abys nadřizenému a služebnictvu nedával podnět k nespokojenosti! Každý ať tvoji zbožnost vnímá jako milou: chudí a nemocní, protože jim pomáháš. Služebnictvo, protože se jim snažíš dělat radost. Nadřizení, rodiče, přátelé, protože jsi k nim ohleduplný, milý a vstřícný.

Vzbuzuj v sobě často ducha radosti a pokoje a buď přesvědčen, že toto je pravý duch zbožnosti! A když občas pocítíš nával opačného ducha smutku a hořkosti, setřes jej energicky a pozvedni své srdce k Bohu! Snaž se jiným zaměstnáním přivést se na jiné myšlenky, například se přidej k dobré společnosti a rozhovoru, které jsou pro tebe vhodné k osvěžení, jdi na procházku, počti si v knize, která ti vyhovuje, nebo si zapěj podle rady apoštola pěknou píseň! To můžeš dělat často, protože kromě toho, že se tím zotavíš, posloužíš tím také nejlépe Bohu.

Kéž bychom s pomocí Boží v budoucnu žili v duchu svatého evangelia! Duch evangelia je prostý a mírný, laskavý a pokorný. Miluje dobro všude tam, kde se nachází. Při lásce k vlastnímu povolání zahrnuje porozumění a lásku pro cíle jiných a dává nám s náležitou úctou mluvit o všem, co svatá Církev nařizuje ke službě Boží a k blahu svých dětí.

(Pokračování)

*Z Dienst am Glauben 2/2016
(Překlad do němčiny Otto Karrer)
Český překlad -mp-
(Redakčně upraveno)*

Matka Evženie Ravasio (3)

Milí čtenáři, v našem pojednání o nebeském Otci vás chceme nyní ještě hlouběji uvést do této nádherné a nevyčerpatelné pravdy: Bůh je můj Otec! Ano, Bůh je náš nejlepší Otec, který je však žel až do dnešních dnů tak málo poznáný a ještě méně milovaný a uctíváný. A tak pokračujeme v životopise matky Evženie, která se po nelehkém dětství a náročném mládí, naplněném prací, i po prvních těžkých letech v klášteře stala v mladém věku nositelkou poselství nebeského Otce. Tentokrát budeme doprovázet matku Evženii dvanácti roky, velmi plodným obdobím, nazývaným „zlatá misijní léta“.

Matka Ludovica Lotoux (1891-1935) byla zvolena generální představenou v roce 1932, právě v době, kdy nebeský Otec začal zjevovat svoje poselství sestře Evženii. Matka Ludovica se od začátku s pokorou snažila vyhovět slovům a přáním nebeského Otce. Určitě to bylo i díky přesvědčivému důkazu pravosti; vždyť tento důkaz dal sám Bůh, když k sestře Evženii hovořil v latině, v jazyce, který neovládala. Kromě toho si matka Ludovica velmi vážila sestry Evženie a důvěřovala jí, takže jí svěřila i zodpovědný úkol novicmistrové.

Nová generální představená hned na začátku svého krátkého tříletého působení v tomto úřadě umístila velký obraz nebeského Otce na čestné místo v noviciátě i v každém domě svého institutu. Také povzbuzovala všechny komunitní domy, aby svátek ke cti nebeského Otce slavily tak, jak to bylo zjevené v poselstvích.

Matka Ludovica horlivě povzbuzovala sestry ke každodenní úctě k nebeskému Otci. Velmi jí záleželo na tom, aby nebeského Otce uctívaly modlitbami a rozjímáním. Matka Ludovica zemřela ve 44 letech a svoji předčasnou smrt obětovala za větší úctu k nebeskému Otci a za budoucí misii své milované dcery a nositelky poselství. Takováto nezištná odevzdanost nemohla zůstat bez ovoce.

Nová generální představená podle Otcova srdce

Neuplynulo ani půl roku a 7. srpna 1935, přesně na svátek nebeského Otce, si Kongregace misijních sester naší milé Paní od apoštolů zvolila novou generální představenou. Stala se jí teprve 27letá sestra Evženie. Byla si vědoma toho, že při plnění tohoto těžkého a zodpovědného úkolu nemůže spoléhat na svoje vzdě-

lání - vždyť absolvovala jen tři roky základní školy - a tak během dvanácti let, kdy působila jako generální představená kongregace, celou svou důvěru vkládala

Matka Evženie

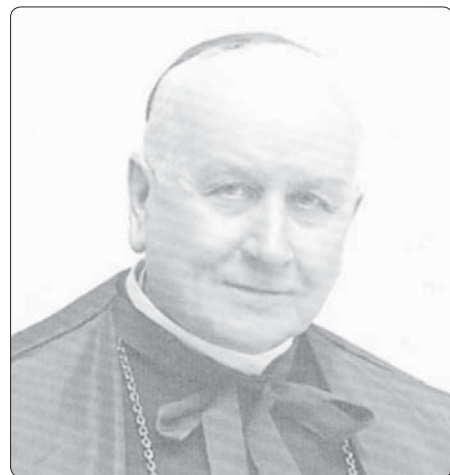
do nebeského Otce. S nevidanou energií, rozhodností a přímostí se od základů pustila do obnovy řehole. V průběhu několika měsíců se jí díky mnoha přesunům sester podařilo zbořit národnostní bariéry, které narušovaly jednotu mezi sestrami. A to všechno se dělo v duchu ideálu „hledat jednotu v Otci“. Kromě toho i několik spisů matky Evženie už během pár měsíců zapálilo a šířilo lásku k nebeskému Otci. Pokud šlo o interpunkční znaménka v textech, na první stranu každého svého dokumentu napsala vtipnou poznámku: „Dejte je tam, kam patří. Za interpunkční znaménka a pravopis jste zodpovědné vy, to není můj úkol.“

Zanedlouho se mezi sestrami a početnými novickami rozšířila radost, elán a velké nadšení pro misie. Když to kar-

dinal Gerlier, arcibiskup z Lyonu a francouzský primas, při jedné návštěvě tohoto společenství viděl, nadšeně zvolal: „Přál bych si, abychom všichni žili tak radostně a ve vzájemné jednotě jako tyto sestry; měli bychom sem jednou přivést naše seminaristy!“ Díky prozíravosti, rozhledu a duchovně-mateřskému vedení nové matky počet sester za dvanáct let vzrostl na 6000. V Africe a v Evropě vznikly nové provincie a noviciáty; 70 misijních center, z nichž každé mělo nejen vlastní kapli, ale i školu. V Africe, v Asii a v Evropě vznikla i oddělení pro nemocné. Matka Evženie se mohla dokonce radovat z toho, že zažila první povolání v africkém království Dahomey, v dnešním státě Benin.

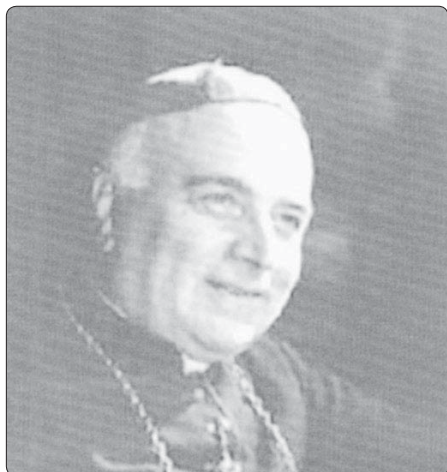
Vyšetřovací komise mění svůj postoj

Když zemřela matka Ludovica, která svou smrt obětovala za rozšíření úcty k nebeskému Otci, i ve vyšetřovací komisi - ustanovené Církví a složené z teologů a lékařů - se udála nečekaná, potěšující změna. Po několika letech byl ukončen diecézní proces a Mons. Caillotovi, biskupovi v Grenoblu, byla odevzdána obsáhlá dokumentace všech událostí. Bylo zjevné, že velmi přísní členové komise během dlouhého a neúprosného vyšetřování dospěli k osobnímu pozitivnímu přesvědčení a krok za krokem se otevřeli spiritualitě nebeského Otce. Mons. Émile Guerry, v tu dobu generální vikář v Grenoblu a pozdější pomocný biskup v Cambrai, napsal knihu s více než osmdesáti meditacemi, pojmenovanou *Vers le Père* (K Otci), která byla krátce nato přeložena do 16 jazyků. Dva přísní kněží - jezuité (bratři Valensi-

Mons. Alexandre Caillot

nové) se zpočátku velmi kriticky stavěli k poselstvím nebeského Otce. P. August Valensin, mladší z bratrů, však brzy sepsal dílo *La joie dans le Père* (Radost v Otci) a také své žáky začal formovat v duchu dětské důvěry k Otci.

Mons. Émile Guerry

Po důkladném zkoumání nakonec biskup Alexandre Caillot z Grenoblu schválil kult nebeského Otce: „*Věřím, že zde jediná Boží ruka; a po deseti letech zkoumání, rozvažování a modlitby velebím Otce za to, že uznal za vhodné vybrat si moji diecézi za místo takového dojemného důkazu jeho lásky.*“ Pokud jde o matku Evženie, ta – vedle velkého zápalu a nesmírného nasazení pro šíření úcty k nebeskému Otci – jako dítě neustále a poslušně plnila pokyny biskupa Caillota a řídila se moudrými radami svého duchovního vůdce Mons. Guerryho.

Matka malomocných

Matka Evženie jako generální představená pravidelně navštěvovala všechny kláštery své kongregace; od Irska přes Holandsko až po Egypt, od Anglie až po Nigérii a Pobřeží Slonoviny v Africe, kam vycestovala v roce 1939. Hydroplánem se dostala na ostrov Désirée, který vynikal bohatou vegetací a vysokými palmami. To, co na první pohled působilo dojmem pozemského ráje, bylo ve skutečnosti místem vyhnanství a „hřbitovem“ pro malomocné této oblasti. Bez léků, označení hroznými hnijícími ranami, tu živořili tito zmrzačení ubožáci bez jakékoli útechy a naděje. Bylo to podobné, jako když určitý čas žili malomocní na ostrově Molokai na opačné straně zeměkoule upro-

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR 2020

VŠEOBECNÝ ÚMYSL

Naslouchat volání uprchlíků. – Modleme se, abychom slyšeli a brali vážně naléhavé volání migrantů, našich sester a bratrů, kteří upadli do rukou bezohledných převaděčů.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Za lékaře a zdravotníky – ať na přímluvu sv. Anežky ani v nejsložitějších situacích nepodléhají pokušení rozhodovat o životě a smrti.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

střed Pacifiku, pro které se stal sv. Damián de Veuster (1840–1889) starostlivým otcem a duchovním pastýřem. Když malomocní Afričané poprvé uviděli vysokou postavu v bílém oděvu, ženu s krásným křížem na hrudi, se světlym závojem a tropickou helmou, jak k nim radostně natahuje ruce, přibližovali se k ní s nedůvěrou. Matka Evženie však každému

Matka Evženie v Africe

z nich podala ruku, usmívala se a naslouchala jejich tragickým příběhům. Vnitřně otřesená jim bez zaváhání přislíbila pomoc. A svoje slovo dodržela!

Misionářka matka Evženie vyprosila od místní vlády Pobřeží Slonoviny 250 hektarů půdy v hustém pralese a byla pevně rozhodnuta: „*V tomto lese chci postavit město, ... kde se malomocní už dále nebudou mačkat jako zvířata, ale bude se k nim přistupovat jako k lidem, s veškerým respektem a důstojností, jež si zasluhují.*“ Mělo to být město bez dělících zdí, s čistými domy a kouskem zahrady na drobné práce, se školou, dílnami, nemocnicí, dokonce s rádiem, kinem a zábavním parkem pro mladé – jednoduše: místo důstojné člověka, místo, na kterém mohou všichni pokojně žít. Nebyl ale takový projekt čistou utopií? Pro matku Evženie s její důvěrou to však utopie nebyla: „*Mám 100 sester připravených vyra-*

zit. *Teď musím najít miliony!*“ A Boží prozřetelnost zakročila.

Po návratu do Francie nadchla pro tento nový misijní projekt městečka pro malomocné *Adzopé* nejen svoje sestry. Také Raoul Follereau (1903–1977), jejich „zahradník“, ve skutečnosti však právník, básník a brilantní novinář, se nechal touto myšlenkou zapálit. Jako člověk modlitby

Raoul Follereau

a upřímný, odvážný katolík už před válkou neochvějně kritizoval ideologii národního socialismu, a proto byl velmi vděčný, když po roce 1938 našel útočiště v mateřském domě misijních sester ve Vénissieux u Lyonu. Sestry dobře znal a v utajení jako „zahradník“ jim pomáhal na rozlehlém pozemku. Follereau spontánně prohlásil: „*Matko Evženie, nedělejte si žádné starosti; pokračujte ve svém díle. O peníze se postarám já.*“ A skutečně, tento malý Francouz odhodil všechny strach z policie a s odvahou opustil svou skrýš a spolu s manželkou Madeleine se stal svými strhujícími přednáškami po celé Francii charismatickým zastáncem malomocných.

Říkal: „*Jen málokdo v letech 1941–1942 hovořil o pokoji a lásce. V určitém smyslu jsem se stal »ministrem financí« pro Adzopé. Jediné prostředky, které jsem měl k dispozici, bylo moje slovo a moje srdce. Přecházel jsem z města do města, z vesnice do vesnice, abych vybral první franky, s kterými bychom mohli začít se stavbou.*“ Dokonce Angelo Roncalli, apoštolský nuncius ve Francii a pozdější papež Jan XXIII., předsedal jednomu takovému setkání. Po třech měsících tento „přítel malomocných“, jak ho často všude nazývali jeho nadšení posluchači, mohl matce Evže-

ni odevzdat první milion franků. V dalších letech podnikl četné cesty po Belgii, Švýcarsku, severní Africe a Kanadě. O těchto cestách Raoul Follereau řekl: „*Přešel jsem svět, abych vedl výjimečný boj lásky k bližnímu.*“

Mezitím vzniklo v Africe dodnes existující město malomocných *Adzopé*; kousek po kousku museli nejprve v pralese vytyčit 15 km dlouhou cestu a přes močály postavit 13 mostů. Až potom mohli kopat a stavět, aby se sem v červenci 1950 mohli z ostrova Désirée nastěhovat malomocní s prvními sestrami. Avšak matka Evženie ještě stále nebyla spokojená s novým domovem pro tyto vydědence. Často ji trápila otázka, jak by se dalo pomoci těm malomocným, „*jejichž tělo je již v rozkladu*“. Jako vždy, i nyní hledala útočiště v modlitbě u nebeského Otce. Když ji jednoho dne padl zrak na plody stromu chaulmoogy, pomyslela si: „*Musíte být přece k něčemu užitečné, když vás Pán stvořil!*“ Pohnuta vnitřní inspirací, rozvařila semena této rostliny, a tak vznikla olejnatá kaše, kterou přikládala na rány malomocných. To mělo za následek, že se nemoc zastavila. Zanedlouho vyvinul Pasteurův ústav v Paříži na základě těchto poznatků lék na lepru.

Spolek slunce

V egyptských školách vedených jejími sestrami byla matka Evženie konfrontována s těžkou situací. Jen 20 procent žaček vyznávalo katolickou víru. Ty chodily na vyučování s děvčaty z protestantských, židovských, muslimských a pravoslavných rodin. Intuitivně věděla, že mezináboženský dialog a přibližování těchto děvčat k jedné křesťanské pravdě se dá dosáhnout pouze přes rostoucí lásku k jednomu Otci všech národů. Sestrám působícím ve školách radila, co mají dělat v situacích, když na základě příslušnosti k rozdílným nábo-

Plody stromu chaulmoogy

ženstvím docházelo mezi děvčaty k diskriminaci, napětí, anebo dokonce k nenávisťi: „*Nemluvte o katolickém náboženství..., ale především o dobrotě a lásce, které musíte mít vůči Bohu i bližním. Povězte jim, že existuje jen jeden Bůh, který miluje všechny, a že on je Otcem nás všech, a proto ho máme milovat, uctívat ho a sloužit mu.*“ Svě duchovní dcery povzbuzovala, aby s mladými založily tzv. *Spolek slunce*. Protože jako slunce dává světlo a teplo všem, tak se měli členové spolku učit: všem s přátelským úsměvem prokazovat dobrotu a laskavost. Skupiny děvčat potom během volných dnů s tímto postojem navštěvovaly nemocné a chudé všech vyznání. Tyto služby lásky v nich velmi posilovaly vědomí vzájemné sounáležitosti, a způsobily dokonce v jejich rodinách a potom i v celé společnosti nevidanou jednotu.

Biskup v Heliopolisu byl však víc než skeptický, a tak se matka Evženie musela této formy ekumenismu vzdát se slovy: „*Ještě nepřišla ta správná hodina.*“ Svou misijní metodou zjevně předběhla svou dobu, vnitřně však zůstala neochvějně věrná svému přesvědčení: láskyplnému nasměrování na nebeského Otce.

„Otče, pro toto dítě nás zachraň!“

Neochvějná důvěra v Boha, kterou měla matka Evženie, odměnil nebeský Otec už za jejího života tím, že na její přímlyvu konal velké zázraky. Jeden z nejlépe doložených zázraků se udál na parníku, který byl na cestě z přístavního města Tanger v Maroku do francouzského Marseille. Během plavby najednou zazněla lodní siréna a s ní i příkaz: „*Všichni na palubu!*“ V podpalubí vybuchl kotel a přes trhlinu neustále prosakovala voda, takže se loď začala naklánět na jednu stranu. Jakmile nebyla žádná naděje na záchranu, vypukl neúprosný boj o záchranné čluny. Matka Evženie se na palubě marně snažila zklidnit nerozvážné cestující. Jedna zoufalá matka s dítětem v náručí se v panice pevně přitiskla k mladé generální představené. Ta vzala dítě do náručí, pozdvihla ho k nebi a čistým, krásným hlasem začala zpívat známou duchovní píseň *Credo in Te, Signore* (Věřím v tebe, Pane). Přidala se i matka dítěte a postupně všichni cestující, důstojníci i námořníci, až nakonec všichni na lodi v písni vyznávali svou víru. Po poslední sloce se matka Evženie na-

hlas úpěnlivě modlila: „*Otče, pro toto dítě, pro toto nevíňátko nás zachraň!*“ Tu se loď začala pomalu vyrovnávat do původní polohy a doplula až do přístavu v Marseille.

Všichni cestující i celá posádka loď, mnozí dokonce bosí, se v čele s matkou Evženii vydali ke svatyni Notre Dame de la Garde, k bazilice Naši milé Paní Ochránkyni, aby Panně Marii poděkovali za zázrak.

Děti Otce v Libanonu

Úplně nové a pozitivní misijní zkušenosti zažila matka Evženie v Libanonu, v nekřesťanské náboženské skupině družů. Žili na nízké kulturní úrovni, izolovaní v malých vesnicích, bez jakékoli náboženské formace. Vyprávět jim o katolické víře se zdálo naprosto absurdní. Co však udělala matka Evženie? Začala shromažďovat otce z těchto rodin a vyprávěla jim o *daru otcovství*, který dostali od Boha. Řekla jim, že musí ve své rodině zastupovat Boha Otce a využívat své přirozené autority k tomu, aby vychovávali své děti k bázi vůči Bohu. Mládež vyzývala, aby ctili rodiče. Pro všechny, malé i velké, to byl velký objev, že nebeský Otec se o každého z nich stará a v každém z nich působí a žije. Po-

stava otce znovu získala patřičnou úctu, děti prokazovaly rodičům respekt a v rodinách vládla jednota.

Protože drúzové neměli kněze, časem se stále více rodin začalo shromažďovat na náměstí před kostelem maronitů, kteří tvoří v Libanonu největší křesťanské společenství sjednocené s katolickou církví a Římem. Na náměstí před maronitsko-katolickým chrámem se účastnili liturgie a zpívali přitom žalmy k úctě nebeského Otce. Když maronitští křesťané vyšli z chrámu, pobyl s nimi při společném čaji; vždyť matka Evženie je učila, že maronité i oni jsou shodně děti téhož Otce v nebi. Aby v nich posílila toto povědomí, založila sdružení *Děti Otce*, do něhož vstoupili téměř všichni.

Když matka Evženie po třech letech znovu přišla do Libanonu, připravily jí Děti Otce velkolepé přijetí. Největším darem však pro ni bylo to, že se u nich manželství téměř nerozpádala a že drúzové a maronité žili v harmonii. Nádherným způsobem se přitom vyplnila Ježíšova prosba: „*Aby všichni jedno byli. Jako ty, Otče, jsi ve mně a já v tobě, ať jsou i oni v nás.*“ (Jan 17,21) Avšak ani tato novodobá misionářská a nadmíru úspěšná inicia-

tiva nezískala podporu církevních představitelů a náhle zanikla.

Během dvanácti let v úřadě generální představené se matka Evženie projevila jako skutečný vulkán chrlící rozmanité iniciativy. Zavedení úcty k nebeskému Otci mělo všude za následek hlubokou a dalekosáhlou duchovní obnovu. Misijní stanice i sestry, které tam působily, vyzařovaly nevídanou živou radost, čilost a vitalitu. Celý institut byl ve 40. letech 20. století jednou z nejvitalnějších sil katolické církve. Ona sama zpětně o své práci říkala: „*Když jen pomyslím na ty roky! To, že jsem si dělala starosti, budilo dojem nezodpovědnosti, ale myslela jsem si: Bůh je se mnou, proto jdu dále v tomto úkolu, který mi svěřil.*“ Když matce Evženii vypršel v roce 1947 mandát generální představené, všechny sestry si myslely, že jí bude úřad znovu potvrzen. Ale všechno se událo úplně jinak. Pro vyvolenou dceru nebeského Otce měla začít poslední, velmi strastiplná životní etapa...

(Pokračování)

Z *Vítězstvo Srdca 130/2019*
přeložila a upravila -jk-

O Skutcích apoštolů - „Málem mě chceš přesvědčit, abych se stal křesťanem!“ - dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Přišel jsem z baziliky svatého Petra, kde jsem byl nejprve na audienci s ukrajinskými poutníky z jedné ukrajinské diecéze. Lidé tam byli velice pronásledováni a trpěli pro evangelium. Nesmlouvali však o víře. Jsou příkladem. V Evropě dnes mnozí křesťané bývají pronásledováni a dávají život za víru, jsou pronásledováni v rukavičkách, tedy odsouvaní stranou, marginalizováni. Mučednictví je oblast života křesťana, křesťanské obce. Vždycky mezi námi budou mučedníci. A to je znamení, že jdeme Ježíšovou cestou. Je to požehnání Páně, když je v Božím lidu někdo, kdo svědčí mučednictvím.

Pavel je předvolán, aby se hájil před obviněními, a nakonec se jeho obhajoba před králem Agrippou II. stává účinným svědectvím víry (srov. Sk 26,1-23). Pavel říká o svojí konverzi, že vzkříšený Kristus z něj učinil křesťana a poslal jej mezi

pohany slovy: „*Máš jim otevřít oči, aby se obrátili ze tmy ke světlu, z moci ďáblův k Bohu. Tak dosáhnou vírou odpuštění hříchů a údělu mezi posvěcenými*“ v Kristu (v. 18). Pavel, poslušen tomuto pověření, pak jenom ukazoval, jak proroci a Mojžíš předpovídali to, co nyní hlásá: „*že totiž Mesiáš je podroben utrpení, že jako první vstane z mrtvých a že zvěstuje světlo jak židovskému lidu, tak pohanům*“ (v. 23). Nadšené Pavlovo svědectví pohne srdcem krále Agrippy, kterému však schází už jen rozhodný krok, a proto říká: „*Málem mě chceš přesvědčit, abych se stal křesťanem!*“ (v. 28) Pavel je prohlášen za nevinného, ale nemůže být propuštěn, protože se odvolal k císaři. Nezadržitelná pouť Božího Slova proto pokračuje do Říma. Pavel skončí v okovech tady v Římě.

Od tohoto okamžiku je Pavel líčen jako vězeň, jehož pouta označují věrnost

evangelium a dosvědčují Vzkříšeného. Pouta jsou zajisté ponížující zkouškou pro apoštola, který je světu prezentován jako „zločinec“ (2 Tim 2,9). Jeho láska ke Kristu je však tak silná, že i tato pouta jsou viděna očima víry, která pro Pavla není „nějaká teorie, mínění o Bohu a světě“, [...] nýbrž „dopad Boží lásky na jeho srdce, [...] víra sama je tak láskou k Ježíši Kristu“ (Benedikt XVI., *Homilie při zahájení Roku sv. Pavla*, 28. června 2008).

Draží bratři a sestry, Pavel nás učí vytrvalosti ve zkoušce a schopnosti chápat všechno očima víry. Prosme dnes Pána, aby na přímlovu tohoto apoštola oživil naši víru a pomohl nám být věrnými do všech důsledků svému povolání křesťanů, Pánových učedníků a misionářů.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně upraveno)

Pondělí 27. 1. 2020

6:05 Pro vita mundi (1. díl): Jan Rajnoch
6:50 S NOACHem po Izraeli **7:20** Starý židovský hřbitov v Praze **7:50** Ars Vaticana **8:00** Buon giorno s Františkem **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Irák - Bagdád: Naslouchejte mučedníkům **9:55** Příroda kolem nás: Surikata a labuť **10:10** Přežil jsem holocaust: svědectví Lud'ka Eliáše **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR - Kulturní magazín (89. díl) **13:05** Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (8. díl): Nemocní pomáhají na misiích **15:35** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. - Znamení kříže **17:20** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Záhada jezevčí nory [P] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:55** Víra do kapsy [P] **19:10** Vezmi a čti: Leden 2020 [P] **19:30** Církev za oponou: Seminář [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Yiddish Glory (Kanada/Rusko) [P] **21:00** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Transport **22:45** Terra Santa News: 22. 1. 2020 **23:05** Ich bin: Já jsem **0:05** Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Trince **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 1. 2020

6:05 Jde o život (3. díl): Modlitba II. **7:35** V souvislostech **7:55** Bach trochu jinak: Benefiční koncert **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Expedice Rembaranka: Umění přežít **10:05** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný - Hostýnské vrchy **10:15** Noční univerzita: PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD. - Milosrdenství je akční **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Irák: Ninive **13:20** Muzikanti, hrajte **13:50** Poděkování otci Werenfriedovi **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (9. díl): Salesiáni na misiích **15:35** Opřu se o floralovou hůl **16:00** Outdoor Films s Petrem Góreckim (86. díl): Cestování je dobrodružství **17:30** Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Netopýří muž [P] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:50** Animované biblické příběhy: Ester **19:15** Kurzy Alfa **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka [P] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Rok 2019 s papežem Františkem **23:25** Světlo pro Evropu (20. díl): Sucho **23:40** Jak potkávat svět (75. díl): S multiinstrumentalistou Michalem Žáčkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 1. 2020

6:05 Pro vita mundi (2. díl): Jan Rajnoch **6:40** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2020 **7:05** Noční univerzita: Prof. PhDr. Pavel Kalina, CSc. - Znamení kříže **8:25** Harfa Noemova: Adam Plachetka v Ostravě, 2. část **9:00** Živě s Noe **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Bohem zapomenuté kouty **11:00** S Hubertem do lesa: Netopýří muž **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Chlapi na hoře **13:15** Expedice Rembaranka: Umění přežít **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní maga-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

zín (10. díl) **15:35** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2020 **16:00** Yiddish Glory (Kanada/Rusko) **17:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Duch [P] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:55** Krasňany **19:30** Terra Santa News: 29. 1. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Práce jako na kostele **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný - „Jdi a jednej také tak...“ - ale jak? **22:55** Generální audience papeže Františka **23:15** Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **0:10** Síla tradice: MFF Strážnice 2018 **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 1. 2020

6:05 Pro vita mundi: Mgr. Daniel Kroupa **6:45** Setkání citeristů v Lukově **7:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl): Folklorní tančírna - Slezsko **8:25** Světlo pro Evropu (20. díl): Sucho **8:35** Terra Santa News: 29. 1. 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Život v multikulturním světě **10:50** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **10:55** S Hubertem do lesa: Duch **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Misijní magazín (11. díl) **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2020 **16:20** Řeckokatolický magazín **16:35** Jak potkávat svět (75. díl): S multiinstrumentalistou Michalem Žáčkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Žralok z rybníka [P] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:50** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný - Hostýnské vrchy **19:00** Večeře u Slováka: Svátek Uvedení Páně do chrámu [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (7. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma... [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jde o život (4. díl): Modlitba III. [P] **23:45** Církev za oponou: Seminář **0:10** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2020 **0:30** Myanmar - Hora snů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 31. 1. 2020

6:05 Pro vita mundi: Mgr. Lukáš Volný **6:45** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2020 **7:05** Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **7:55** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný - „Jdi a jednej také tak...“ - ale jak? **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Trince **10:50** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **10:55** S Hubertem do lesa: Žralok z rybníka **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015

(5. díl) **13:25** Ars Vaticana **13:35** Církev za oponou: Seminář **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Misijní magazín (12. díl) **15:35** Stíny barbarské noci **16:20** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2020 **16:45** Klapka **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** S Hubertem do lesa: Komu uletěly včely? [P] **18:45** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:50** Biblická studna **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Leden 2020 [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:20** Outdoor Films s Vojtěchem „Belo“ Špišákem a Petrem Filipcem (67. díl): Dobrák od kosti **0:00** Večeře u Slováka: Svátek Uvedení Páně do chrámu **0:25** Fatima: Poselství Rusku **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 1. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: MUDr. Jiří Holásek **6:40** Rok 2019 s papežem Františkem **7:40** Ježíš pro děti **8:45** S Hubertem do lesa: Komu uletěly včely? **9:00** Animované biblické příběhy: Ester **9:25** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **9:35** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **9:55** GOODwillBOY IV. (9. díl) **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **11:30** Víra do kapsy **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2020 **12:25** Jde o život (4. díl): Modlitba III. **14:05** Výpravy do divočiny: Pomáháme jim přežít **15:15** Příběh zbojníka: Chodské slavnosti 2016 **17:00** Mše svatá z Vatikánu u příležitosti Světového dne zasvěceného života, bazilika sv. Petra [L] **18:15** Mnišství - příběhy lidí a pouští: Z Východu na Západ **19:15** Světlo pro Evropu (21. díl): Rozpočet EU [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 2. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (29. díl): Čertův mlýn a Kněhyně - Beskydy **21:00** Mezi pražci: Únor 2020 [P] **21:50** Živě s Noe [P] **22:55** Život jako smrtelná choroba přenášená pohlavní cestou **0:40** Letem jazzem (7. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma... **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 2. 2. 2020

6:05 Pro vita mundi: biskup Karel Otčenášek **6:55** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **7:20** Fatima: Poselství Rusku **8:00** ARTBITR - Kulturní magazín (89. díl) **8:10** Cvrlikání (74. díl) **9:20** Večeře u Slováka: Svátek Uvedení Páně do chrámu **9:50** Církev za oponou: Seminář **10:10** Řeckokatolický magazín **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (21. díl): Rozpočet EU **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Jakubem Rozehnalem, 2. díl **14:45** Zpívá celá dědina: Dubňany **16:05** Živě s Noe **17:10** Mezi pražci: Únor 2020 **18:00** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívča husy, Haj husičky od vodičky **18:05** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **18:35** František: papež změn **19:30** Příroda kolem nás: pes hyenový a havran polní [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Expedice Rembaranka: V galerii přírodního člověka [P] **20:50** Missio magazín: Únor 2020 [P] **21:50** V souvislostech **22:15** Klapka **23:20** Rok 2019 s papežem Františkem **0:20** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 1. o 16:55 hod.: Vaticano

Spravodajsko-publicistická relácia o dianí nielen vo Vatikáne. Mapuje aktuálny život Cirkvi a prostredníctvom reportáží a rozhovorov prináša zaujímavý pohľad na udalosti zo sveta kresťanstva za hranicami všedných dní.

Utorok 28. 1. o 20:25 hod.: v Kontexte
(Juraj Vittek: Prozelytizmus a ziskavanie veriach)

Téma prozelytizmu je téma, ktorú pápež František veľmi často otvára, hovoril o nej pri rôznych príležitostiach a v neposlednom rade aj pri historickom stretnutí s patriarchom Kirillom na Kube, kde podpísal spoločné vyhlásenie s Ruskou pravoslávnu cirkvou. A aj na tomto stretnutí sa ukázal prozelytizmus ako hlavná téma ekumenického dialógu. Aj na túto tému sa pozrieme spolu v ďalšej relácii v Kontexte.

Streda 29. 1. o 16:30 hod.:
Nigéria – Aleluja (dokument)

Hoci teroristická skupina Boko Haram od roku 2009 vyvražďovala v Nigérii tisíce pokrstených a kresťania sa musia chrániť pred svojimi nepriateľmi ostnatými plotmi, sú plní života. Hoci je kresťanstvo veľmi tvrdo prenasledované, prejavuje sa radostne.

Štvrtok 30. 1. o 22:25 hod.:
Slovo v obraze (Obrátenie sv. Pavla)

Maliar inšpirovaný Svätým písmom, kontemplatívna sestra a jej čistá poézia, zamyslenia benediktínskeho mnicha zo Sampora... Ich objavovanie kresťanských mystérií liturgického roka sa chce stať modlitbou v každom divákovi.

Piatok 31. 1. o 20:30 hod.: Dôkaz viery – Don Bosco

V chudobnej štvrti napadne saleziána mladá zlodějka a okradne ho. Ten sa rozhodne, že ju neudá na políciu, ale pokúsi sa ju zachrániť podľa vzoru Dona Bosca. Pod vplyvom udalostí sa udeje prekvapivý zážrak...

Sobota 1. 2. o 20:30 hod.:
Don Camillo, Monsignor, ... ale nie príliš (film)

Po odchode dona Camilla a jeho komunistického oponenta Pepponeho sa malá dedinka Brescello stáva oázou pokoja. Aspoň do okamihu, kým sa dedičania nerozhodnú zbúrať starú kaplnku, aby na jej mieste postavili nové byty.

Nedeľa 2. 2. o 17:30 hod.: Obetovanie Pána

Priamy prenos vešpier z Vatikánskej baziliky.

HROMNIČNÍ POUŤ OTCŮ A MATEK • Sobota 1. 2. 2020 • Poutní kostel Klokoty

Program: 16.30 růženc a svätost smírení • 17.00 mše svätá – celebruje P. Jan Hamberger, žehnaní svící, průvod a zásvětná modlitba. Inspirujeme se Josefem a Marií, kteří přinesli Ježíše do jeruzalémského chrámu. Přijďme i my prosit nebeského Otce o požehnaní pro naše děti. Prosme Pannu Marii Klokotskou za ochranu a dar víry pro naše děti a odvrátení zla od našich rodin.

ŘKF farnost Tábor-Klokoty

BREVIÁŘ PRO LAIKY
25. LEDNA – 1. ÚNORA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 1.		PO 27. 1.		ÚT 28. 1.		ST 29. 1.		ČT 30. 1.		PÁ 31. 1.		SO 1. 2.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1734	1953	1075	1197	1091	1214	1722	1941	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1734	1953	1076	1197	1091	1214	1723	1941	1666	1883
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1735	1954	1079	1201	1095	1218	1724	1942	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1049	1169	1292	1433	1080	1202	1095	1218	1724	1943	1669	1886
Prosby	1033	1153	1049	1169	1724	1943	1080	1202	1095	1219	1724	1943	1655	1886
Závěrečná modlitba	690	779	1291	1432	1292	1433	1080	1202	1096	1219	1293	1434	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	690	779	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 25.1.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1736	1955	1085	1208	1101	1225	1727	1946
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1737	1956	1089	1212	1105	1229	1730	1949
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1059	1180	1292	1433	1090	1212	1105	1229	1731	1950
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1731	1950	1090	1212	1105	1229	1731	1950
Záv. modlitba	690	779	690	779	1291	1432	1292	1433	1090	1213	1106	1230	1293	1434
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Nedeľa 26. 1. – 3. nedeľa
v mezidobí

1. čt.: Iz 8,23b-9,3

Ž 27(26),1.4.13-14

 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)

2. čt.: 1 Kor 1,10-13.17

Ev.: Mt 4,12-23

Pondělí 27. 1. – nezávazná
památka sv. Anděly Mericiové

1. čt.: 2 Sam 5,1-7.10

Ž 89(88),20.21-22.25-26

 Odp.: 25a (*Má věrnost a láska ho budou provázet.*)

Ev.: Mk 3,22-30

Úterý 28. 1. – památka
sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: 2 Sam 6,12b-15.17-19

Ž 24(23),7.8.9.10

 Odp.: srov. 8a (*Kdo je ten král slávy? Pán je král slávy.*)

Ev.: Mk 3,31-35

Středa 29. 1. – ferie

1. čt.: 2 Sam 7,4-17

Ž 89(88),4-5.27-28.29-30

 Odp.: 29a (*Navěky mu zachovám svou milost.*)

Ev.: Mk 4,1-20

Čtvrtek 30. 1. – ferie

1. čt.: 2 Sam 7,18-19.24-29

Ž 132(131),1-2.3-5.11.12.13-14

 Odp.: Lk 1,32a (*Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.*)

Ev.: Mk 4,21-25

Pátek 31. 1. – památka sv. Jana
Boska

1. čt.: 2 Sam 11,1-4a.5-10a.13-17

Ž 51(50),3-4.5-6a.6bc-7.10-11

 Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

Ev.: Mk 4,26-34

Sobota 1. 2. – nezávazná sobotní
památka Panny Marie

1. čt.: 2 Sam 12,1-7a.10-17

Ž 51(50),12-13.14-15.16-17

 Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)

Ev.: Mk 4,35-41

POZNÁVÁME BOHA

VYPŘÁVĚJ MI O JEŽÍŠI • BIBLICKÁ ČÍTANKA PRO KATECHEZE V RODINÁCH

Katecheze Josef Hrdlička • Ilustrace Zdirada J. K. Čech • Úvodní slovo Jan Graubner

„Jazyk víry se učí u domácího krbu, kde tato víra roste a sílí prostřednictvím modlitby a křesťanské praxe.“ (Benedikt XVI. při setkání rodin ve Valencii v roce 2006) Smyslu právě tohoto požadavku odpovídá kniha biskupa Josefa Hrdličky, postavená na slovu Písma svatého. V desítkách kapitol doprovázených poetickými barevnými ilustracemi Zdirada Čecha jsou biblickým stylem převyprávěny četné příběhy Starého zákona a evangelíí a z nich pak vyrůstají laskavá, moudrá zamyšlení pro každodenní krůček na cestě k Božímu království. Závěrečné verše jednotlivých kapitol, poučení o starozákonních předobrazech, ba i samotné pokyny k vedení katecheze v rodině naplňují autorův náročný záměr duchovně obdařit každého z rodiny bez ohledu na věk a věroučnou vyspělost.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé vydání
Váz., 160x236 mm, 200 stran, 269 Kč*

OŽIV PLAMEN

Mons. Josef Hrdlička

Pán Ježíš mluvil k učedníkům i zástupcům lidí v podobenstvích. Slíbil, že Duch Svatý, kterého jim sešle, je bude uvádět postupně do celé pravdy. Ježíšova podobenství vypovídají o nejhlubších tajemstvích vztahu Boha a člověka. Poznání probouzí úžas a ten rozněcuje touhu jít cestou víry a evangelia. Křesťan je člověk, který nemá vycházet z úžasu. O úžasu a touze je i tato knížka. Všimá si nových podobenství, metafor, přirovnání, paralel, jak je obsahují i evangelia. Kniha také hovoří

o víře – plamenu Božího světla v nás, který nemáme jen pro sebe a svou vlastní spásu. Máme ho i pro druhé. Víra je dar, který má být sdílen, oživuje ho vanutí Ducha Svatého, ale zároveň musí být chráněn a moudře ošetřován před prudkými závany zvenčí, aby nebyl uhašen.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 115x170 mm, 118 stran, 96 Kč*

MARIÁNSKÁ ÚCTA

DOBA MARIINA JE ZDE

P. Petr Dokládál

Sbírka promluv a úvah o Panně Marii. Autor sleduje s velkou bolestí současný vývoj, v němž spatřuje pro něho nepochopitelný odklon od Panny Marie na straně jedné, a velmi živelný způsob propagace její úcty na straně druhé. Pokouší se proto o teologickou analýzu právě a vyváženě mariánské úcty, a to především podle spirituality sv. Ludvíka Maria Grigniona a sv. Maxmiliána Kolbeho.

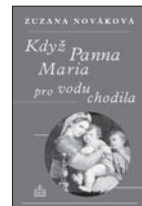
Vlastním nákladem • Brož., A5, 304 stran, 200 Kč

KDYŽ PANNA MARIA PRO VODU CHODILA

Zuzana Nováková

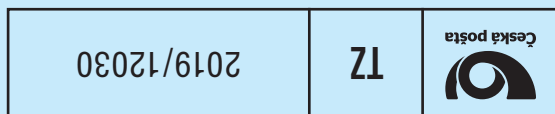
Básnička Zuzana Nováková, autorka mnoha dětských knížek, především pohádkových, se v tomto svazečku představuje cyklem veršů a modliteb. Některé jsou určeny hlavně těm nejmenším, už tříletým, jiné školákům a školačkám. Uplatní se dobře doma v rodinách i při recitaci. Jsou snadno zapamatovatelné a děti si mezi nimi mohou najít i každodenní modlitbu. Kniha je doprovázena barevnými reprodukcemi děl starých mistrů.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 107x163 mm, 42 stran, 87 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

Světlo – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraťme.